

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

žalobce: **N. Q. G.**, IČO: X
sídlem X
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 00 Praha 4
o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 31. 3. 2020, č. j. 16865/2020-900000-311,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Návrh žalobce na snížení uložené pokuty se zamítá.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 16. 8. 2019, č. j. 14590-34/2019-610000-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

přestupků podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. (dále jen „zákon o hazardních hrách“), kterých se měl dopustit tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách v provozovně Van Dam bar, Václavské náměstí 118, 285 04 Uhlířské Janovice, (dále jen „provozovna“) provozoval

- nejméně ke dni 27. 6. 2018 prostřednictvím tří technických zařízení typu Hollywood Popcorn (bez identifikačních čísel) a tří technických zařízení typu Jewel (bez identifikačních čísel) a
- nejméně ke dni 9. 8. 2018 prostřednictvím dvou technických zařízení typu Hollywood Popcorn (ident. č. A462077716BF00099932 a ident. č. *6RX5PMV0) a dvou technických zařízení typu Jewel (ident. č. *9RXD9N6D a ident. č. D517470311)

hazardní hry, ke kterým nebylo uděleno povolení. Za uvedená jednání celní úřad uložil žalobci pokutu ve výši 300 000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Celní úřad dále vůči neznámému vlastníku věci rozhodl o zabrání předmětných technických zařízení, 15 klíčů od těchto zařízení a finanční hotovosti nalezené v těchto zařízeních v celkové výši 42 990 Kč.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Jádrem žalobní argumentace je námitka, že soutěže Jewel a Hollywood Popcorn (dále jen „HP“) nejsou hazardními hrami ve smyslu § 3 odst. 1 a 2 písm. e) zákona o hazardních hrách. Podle žalobce orgány celní správy nesprávně posoudily principy těchto soutěží z hlediska nahodilosti výhry nebo prohry a návratnosti vkladu. Žalobce zdůrazňuje, že soutěž Jewel je založena na otázkách a soutěž HP je založena na otázkách a dovednostních úkolech, jejichž správné zodpovězení nebo splnění je plně v dispozici soutěžícího, a proto zde zcela absentuje prvek náhody nebo neznámé okolnosti. Žalobce má za to, že v tomto ohledu neobstojí odkazy orgánů celní správy na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018 - 32. Podle žalobce je soutěžící díky tlačítku „Info“ předem seznámen s tím, jaká je výše odměny při správném zodpovězení otázky nebo splnění úkolu. Podstatná je podle žalobce rovněž skutečnost, že hodnota otázky nebo úkolu je vždy minimálně o 10 % (tj. min. o 1 Kč, resp. o 20 % při nákupu otázky za 5 Kč) vyšší, než hodnota vkladu do soutěžního kola – např. za vklad 100 Kč může soutěžící pouze na základě svých znalostí a dovedností získat vždy minimálně 110 Kč. Žalobce dále zdůrazňuje, že v soutěži Jewel má soutěžící v případě úplné prohry k dispozici navíc tzv. otázku poslední záchrany, při jejíž správném zodpovězení může získat zpět 105 % původního vkladu. K této otázce žalobce navrhuje provedení důkazu videozáznamem z kontrolních nákupů na zařízeních Jewel ve věci vedené Celním úřadem pro Zlínský kraj pod sp. zn. 41369/2018-640000-61, kterým se orgány celní správy odmítly zabývat. Pokud jde o tzv. bonusové otázky, tedy otázky s vyšší hodnotou, než je navýšení o 10 % oproti vkladu do soutěžního kola (resp. 20 % při nákupu otázky za 5 Kč), žalobce namítá, že ty pouze soutěžícím umožňují lépe zhodnotit jejich vklad a kompenzovat chybně zodpovězené otázky nebo nesplněné úkoly, čímž činí soutěž atraktivnější. Žalobce přitom upozorňuje, že ani četnost tzv. bonusových otázek nepředstavuje prvek náhody nebo neznámé okolnosti, jak se mylně domnívají orgány celní správy. Žalobce vysvětluje, že v každé soutěži jsou dva banky o různé obtížnosti, přičemž získání výhry odložené v těchto bankách závisí pouze na znalostech a dovednostech soutěžícího. V případě, že soutěžící odpoví správně na otázky nebo splní dovednostní úkoly (ať už přímo nebo

v rámci hry „v bancích“), vyhraje podle žalobce vždy více, než činil jeho původní vklad do soutěže. Vzhledem k tomu má žalobce za to, že v soutěžích Jewel a HP nezávisí výsledek hry na náhodě či neznámé okolnosti, ale pouze a jen na znalosti a dovednosti soutěžícího. Žalobce dále namítá, že grafické pozadí válců a symbolů je pouhým doplněním vizualizace soutěží, které nemá žádný vliv na výši výhry, a proto se nejedná o válcové hry ve smyslu § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Žalobce upozorňuje, že žalovaný na str. 6 a 10 napadeného rozhodnutí připustil, že předmětná hra neobsahuje válce a že grafické pozadí nemá na průběh soutěže žádný vliv, ačkoliv celní úřad uznal žalobce vinným z provozování technické hry, kterou se podle § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách rozumí „zejména válcová hra“. V tomto ohledu považuje žalobce napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, jelikož je ve zjevném rozporu se závěry celního úřadu. Žalobce rovněž podotýká, že u soutěží chybí přednastavený výherní podíl 75 – 100 %, jako je tomu podle § 51 odst. 1 zákona o hazardních hrách u běžných technických her.

3. Žalobce dále brojí proti nezákonnosti uložené pokuty, kterou považuje za zcela nepřiměřenou okolnostem dané věci a jeho majetkovým poměrům. Žalobce upozorňuje, že ačkoliv může být pokuta ve výši 300 000 Kč (tedy 0,6 % z horní hranice zákonné sazby) pro někoho směšná, v jeho případě jde o trest likvidační. Žalobce namítá, že výše uložené pokuty odpovídá zhruba jeho ročnímu čistému příjmu z podnikání, přičemž uvádí, že v roce 2018 měl základ daně z příjmů fyzických osob cca 307 000 Kč a v roce 2019 měl základ této daně 323 000 Kč. V tomto ohledu žalobce odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02, podle kterého *„nepřípustné jsou takové pokuty, jež mají likvidační charakter, [čímž Ústavní soud rozumí i] takové případy, v nichž pokuta natolik přesáhne možné výnosy, že se podnikatelská činnost v podstatě stává ‚bezcílnou‘ (tj. směřující pouze k úhradě uložené pokuty po značné časové období).“* Žalobce dále namítá, že orgány celní správy při posuzování jeho majetkových poměrů nezohlednily, že k jeho pozemku parc. č. 433/18, jehož součástí je stavba č. p. 516, v katastrálním území Nové Sedlo u Lokte, zapsanému na LV č. 617, (dále jen „žalobcova nemovitost“) je zřízeno zástavní právo (hypotéka) k zajištění pohledávek do celkové výše 4 320 000 Kč a že žalobce je zavázán poskytnutý úvěr hradit formou měsíčních splátek ve výši 13 764 Kč. Pro případ, že by soud neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, žalobce podle § 65 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) navrhl snížení uložené pokuty.
4. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Žalovaný upozorňuje, že obdobné námitky již žalobce uplatnil ve správním řízení, a proto odkazuje na jejich vypořádání v napadeném rozhodnutí. Žalovaný rekapituluje princip fungování předmětných soutěží Jewel a HP a setrvává na závěru, že tyto soutěže naplňují znaky hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, jelikož o výsledku hry rozhoduje výše a četnost tzv. bonusových otázek, která je z pohledu soutěžícího náhodná. Žalovaný zdůrazňuje, že prostřednictvím tlačítka „Info“ v soutěži Jewel se soutěžící nedozví četnost a výši bonusových otázek v následujících kolech, a proto nemá předmětné tlačítko žádný reálný význam. Ohledně závěru, že předmětné soutěže jsou technickou hrou, žalovaný nespatřuje mezi odůvodněním napadeného a prvostupňového rozhodnutí jakýkoliv rozpor, přičemž podotýká, že výčet technických her v § 42 odst. 1 větě druhé zákona o hazardních hrách je pouze demonstrativní. Žalovaný dále upozorňuje, že pokuta v řádu desetin procenta zákonného rozpětí sankce představuje vzhledem k závažnosti žalobcova protiprávního jednání jen velmi mírný trest. Žalovaný dále uvádí, že ve skutkově obdobných řízeních (např. ve věci vedené pod sp. zn. 316427/2018-610000-12)

zástupce žalobce sdělil, že jedno technické zařízení generuje měsíčně zisk cca 15 000 Kč. V případě žalobce, který provozoval (byť nikoliv současně) 10 technických zařízení činil celkový měsíční zisk 150 000 Kč, ze kterého měl žalobce podle nájemních smluv 35 % podíl (nájemné), tedy 52 000 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce provozoval některá technická zařízení již od ledna a března 2018 a další čtyři technická zařízení do provozovny umístil až po první kontrole, je žalovaný přesvědčen, že nižší pokuta by pro žalobce nebyla dostatečným signálem, že se nelegální hazard nevyplácí.

III. Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

5. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
6. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, jelikož žalovaný vyslovil s tímto postupem souhlas a žalobce ani na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu (a to včetně listin, jež byly v žalobě označovány k důkazu). Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

IV. Skutková zjištění z obsahu správního spisu

7. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
8. Dne 27. 6. 2018 provedla hlídka celního úřadu v žalobcově provozovně kontrolu, při níž zjistila, že se v provozovně nachází tři technická zařízení typu HP a tři technická zařízení typu Jewel (protokol ze dne 16. 7. 2018, č. j. 154928-13/2018-610000-61). Tato technická zařízení byla v provozně umístěna na základě Smlouvy o nájmu č. 2018/CFFA a Smlouvy o nájmu č. 2018/DEDC, obě uzavřené dne 17. 1. 2018 (dále souhrnně jen „smlouvy ze dne 17. 1. 2018“), v nichž se žalobce zavázal přenechat část prostoru své provozovny k užívání společnosti DP&K-CZQ s.r.o. (nyní DP&K-CZQ s.r.o. "v likvidaci" – pozn. soudu, dále jen „DP&K-CZQ“) k provozování „internetových zařízení“ (str. 58-65 pořízené fotodokumentace). Žalobce se ve smlouvách ze dne 17. 1. 2018 dále zavázal zajistit v pronajatých prostorách čistotu, řádný technický stav pevných elektrorozvodů a běžnou zevní údržbu internetových zařízení umístěných v pronajatých prostorách. Nájemné bylo sjednáno ve výši 35 % celkového výnosu získaného v příslušném kalendářním měsíci z provozu internetových zařízení minus sazba DPH a srážková daň z odměn nad 10 000 Kč. Přílohou smluv ze dne 17. 1. 2018 byly plné moci vystavené společností DP&K-CZQ k předání odměny účastníkům soutěže a k manipulaci s penězi pořadatele soutěže. K. B., obsluha provozovny, při kontrole uvedla, že technická zařízení jsou v provozovně umístěna od doby jejího nástupu, tedy asi 5 měsíců (viz záznam o podaném vysvětlení ze dne 27. 6. 2018, č. j. 154928-2/2018-610000-61). Jako provozovatele technických zařízení obsluha označila společnost DP&K-CZQ, umístění technických zařízení v provozovně měl přitom iniciovat žalobce. V rámci kontroly provedla hlídka v provozovně kontrolní nákup na technickém zařízení HP a zkušební hru na technickém zařízení typu Jewel (viz protokoly ze dne 27. 6. 2018, č. j. 154928-3/2018-610000-61 a č. j. 154928-4/2018-610000-61). Z provedeného kontrolního nákupu a zkoušky byl pořízen audiovizuální

záznam, který je součástí správního spisu. Následně celní úřad vůči žalobci zahájil přestupkové řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách (oznámení ze dne 4. 10. 2018, č. j. 208488-11/2018-610000-12).

9. Dne 9. 8. 2018 provedla hlídka celního úřadu v žalobcově provozovně druhou kontrolu, při níž zjistila, že se v provozovně nachází další dvě technická zařízení typu HP (ident. č. A462077716BF00099932 a ident. č. *6RX5PMV0) a dvě technická zařízení typu Jewel (ident. č. *9RXD9N6D a ident. č. D517470311, protokol ze dne 5. 9. 2018, č. j. 204195-12/2018-610000-61). V rámci kontroly provedla hlídka na technických zařízeních typu HP i Jewel zkušební hry (protokol ze dne 9. 8. 2018, č. j. 204195-9/2018-610000-61), z nichž pořídila audiovizuální záznam, který je součástí správního spisu. Následně celní úřad vůči žalobci zahájil další přestupkové řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách (oznámení ze dne 20. 12. 2018, č. j. 3245514-5/2018-610000-12).
10. Celní úřad vydal dne 16. 1. 2019 usnesení č. j. 14590-5/2019-610000-12, jímž spojil řízení o těchto přestupcích ke společnému projednání.
11. Celní úřad poté vyslechl svědkyni K. B., která pracovala v žalobcově provozovně jako barmanka a obsluha technických zařízení (protokol ze dne 28. 2. 2019, č. j. 14590-17/2019-610000-12). Svědkyně vypověděla, že technická zařízení zadržená při kontrole ze dne 27. 6. 2018 byla provozována zhruba 5 měsíců a technická zařízení zadržená při kontrole ze dne 9. 8. 2018 byla provozována asi měsíc a půl. Svědkyně dále uvedla, že zajišťovala obsluhu technických zařízení a popsala způsob výplaty výher a výběru hotovosti z bezpečnostních schránek technických zařízení.
12. Žalobce ve vyjádření ze dne 2. 4. 2019 namítal, že nikdy nebyl provozovatelem předmětných technických zařízení, přičemž zdůraznil, že soutěže HP a Jewel nejsou hazardními hrami. Ke svému vyjádření žalobce mj. přiložil:
 - podmínky a pravidla účasti ve znalostní a dovednostní soutěži „HOLLYWOOD POPCORN“ (dále jen „pravidla soutěže HP“)
 - podmínky a pravidla účasti ve znalostní soutěži „VĚDOMOSTNÍ A DOVEDNOSTNÍ SOUTĚŽ“ (dále jen „pravidla soutěže Jewel“),
 - znalecký posudek Ústavu soudního inženýrství Žilinskej univerzity v Žiline ze dne 10. 4. 2019, č. 06/2018/CZ, vypracovaný Ing. Jiřím Jelínkem na objednávku zadavatele Verdex Sp.z o. o. ve věci „*software vědomostní soutěže HOLLYWOOD POPCORN ve vztahu k ustanovení zákona č. 186/2016 Sb. (...)*“ (dále jen „znalecký posudek ze dne 10. 4. 2019“),
 - protokol o kontrole Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 14. 8. 2018, č. j. 101663-8/2018-570000-61,
 - protokol o kontrole Celního úřadu pro Pardubický kraj ze dne 6. 9. 2018, č. j. 57376-14/2018-590000-61,
 - protokol o kontrole Celního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 28. 11. 2018, č. j. 324811-14/2018-610000-61,
 - protokol o kontrole Celního úřadu pro kraj Vysočina ze dne 14. 12. 2018, č. j. 95166-13/2018-630000-61, a

- protokol o kontrole Celního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 16. 1. 2019, č. j. 11124/2019-600000-61.
13. Podle pravidel soutěže HP, „pokud Účastník překročí časový limit vyhrazen pro odpověď na nabídnutou otázku, otázka se automaticky přesune do banku nezodpovězených otázek, u dovednostního kroku do banku dovedností. V případě že Účastník bude mít zájem nadále se účastnit soutěže, bude mu nabídnuta otázka, nebo jiný dovednostní prvek.“ Obdobně podle pravidel soutěže Jewel „Účastník má vždy možnost vstoupit do banku nezodpovězených otázek a odpovídat postupně na nakumulované otázky, nebo tyto otázky směnit pouze na jeden úkol s kratším časovým limitem nebo hodnotu tohoto banku použít na nákup dalších otázek tak, aby získal otázku s co nejvyšší hodnotou za správnou odpověď, v tomto případě se zmenšuje hodnota a množství otázek v bance otázek.“ Pravidla soutěže Jewel dále stanoví, že „v případě, že účastník soutěže za celý svůj vklad a hodnotu nezodpovězených otázek nakoupí otázky a nebude mu nabídnuta otázka, na základě které by ukončil svou účast v soutěži nebo jeho zůstatek vkladu do soutěže je menší než hodnota otázky za nejnížší cenu nebo zcela vyčerpal svůj vklad do soutěže, je Účastníkovi nabídnuta možnost poslední otázky s výběrem odpovědi z deseti možných, v hodnotě za správnou odpověď o 5 procent vyšší než byl jeho původní vklad do soutěže.“
14. Ke zjištění majetkových poměrů žalobce si celní úřad opatřil:
- údaje z katastru nemovitostí o žalobcově nemovitosti,
 - *printscreen* z webové stránky www.mapy.cz, podle kterého je v žalobcově nemovitosti provozována restaurace,
 - výpis údajů z Centrálního registru subjektů, podle kterého je žalobce provozovatelem osobního automobilu tov. zn. Volkswagen Passat Variant, reg. zn. 7P4 0985,
 - žalobcovo daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2018,
 - sdělení žalobce, podle kterého činil v roce 2018 jeho čistý příjem 256 650 Kč, a
 - rozhodnutí Celního úřadu pro Karlovarský kraj ze dne 3. 7. 2019, č. j. 1057-15/2019-540000-12, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 000 Kč.
15. Dne 16. 8. 2019 vydal celní úřad prvostupňové rozhodnutí, v jehož odůvodnění podrobně popsal princip fungování soutěže HP a Jewel. Celní úřad vysvětlil, že zatímco klasické herní automaty pracují s alternativou prohra/výhra, technické zařízení typu HP přichází s alternativou „běžná otázka“/„bonusová otázka“ a dvěma typy banků (tzv. bank dovedností = prohra, faktická nedobytnost drtivé většiny bodů uložených v tomto banku; a tzv. banku otázek = výhra, k proměně bodů za výhru je třeba splnit pouze triviální úkol spočívající ve složení 4 dílků obrázku za 60 vteřin). Právě v generování „bonusových otázek“ celní úřad spatřoval neznámou okolnost, která rozhoduje o výsledku hry a již nemá hráč možnost žádným způsobem ovlivnit. Celní úřad zdůraznil, že ignorováním tzv. bonusové otázky se veškeré body uloží v banku otázek, který lze splněním jednoduchého obrázkového úkolu přeměnit na kredit (výhru). Za zcela nerozhodnou přitom považoval celní úřad skutečnost, že hráč má vždy k dispozici náhled na bodovou hodnotu bezprostředně přicházející otázky. Podle celního úřadu je rovněž irelevantní, zda je hodnota otázkám přidělována na základě náhodného procesu nebo předem daného algoritmu, jelikož pro posouzení prvku náhody je rozhodující pouze průběh hry z pohledu jejího účastníka. Vzhledem k tomu se celní úřad odmítl podrobněji zabývat znaleckým

posudkem ze dne 10. 4. 2019, jelikož k posouzení povahy soutěží nebylo třeba odborných znalostí vycházejících z technických parametrů a vlastností softwaru. Celní úřad dále uvedl, že technické zařízení typu Jewel sdílí mnohé společné znaky se zařízením typu HP, pouze přídatný software zastírající hazardní povahu této hry funguje poněkud odlišným způsobem. Obdobně jako v soutěži HP shledal celní úřad prvek neznámé okolnosti rozhodující o výsledku hry v generování tzv. bonusových otázek, jejichž ignorováním se bodová hodnota připíše do Banku, který lze v tzv. Bance otázek vybrat splněním jednoduchého obrázkového úkolu (složením 6 dílků obrázku za 60 vteřin). Ve vztahu k existenci tzv. otázky poslední záchrany celní úřad zdůraznil, že pro naplnění definice hazardní hry je podstatné, že daný typ herního zařízení umožňuje hrát alespoň v jediném svém modu hazardní hru, přičemž odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 3. 2018, č. j. 22 Af 82/2016 - 65. Celní úřad dále odkázal na rozsudek NSS ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018 - 32, a na smlouvy ze dne 17. 1. 2018, na jejichž základě dospěl k závěru, že žalobce provozoval hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Při určení výše uložené pokuty celní úřad přihlédl k vysoké závažnosti spáchaných přestupků a skutečnosti, že provozování nelegálních hazardních her je spojeno s rizikem škodlivých finančních a morálních dopadů pro společnost. Celní úřad dále zohlednil žalobcovy příjmy za rok 2018 (po zdanění 307 206 Kč) a skutečnost, že žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. 433/18, jehož součástí je stavba č. p. 516, v katastrálním území Nové Sedlo u Lokte. Celní úřad neshledal, že by pokuta ve výši 300 000 Kč mohla mít pro žalobce likvidační charakter, jelikož šest technických zařízení mu generovalo neoprávněný zisk v podobě tzv. nájemného nejméně po dobu pěti měsíců a čtyři technická zařízení mu generovala zisk po dobu měsíce a půl, přičemž zdůraznil, že již z tohoto důvodu je nutné, aby byla uložena pokuta pro žalobce dostatečně citelná. Celní úřad uložil žalobci úhrnný trest podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném do 30. 11. 2018 (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) s tím, že za závažnější přestupek považoval čin spočívající v provozování šesti technických zařízení nejméně ke dni 27. 6. 2018.

16. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž argumentoval v zásadě obdobně jako později v žalobě.
17. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že technická zařízení typu Jewel a HP, resp. hry s tímto názvem na nich provozované, jsou orgánům celní správy známy z jejich úřední činnosti. Žalovaný se zcela ztotožnil se závěrem celního úřadu, že prvek náhody jakožto pojmový znak hazardní hry naplňuje u soutěží Jewel a HP výše a četnost tzv. bonusových otázek, která je z pohledu hráče náhodná. Podle žalovaného je jediným účelem obou soutěží zastřít skutečnost, že se jedná o klasický herní automat. Ve vztahu k výši správního trestu žalovaný zdůraznil, že žalobci byla uložena pokuta v řádu desetin procenta zákonného rozpětí sankce, a proto ji nelze s ohledem na rozsudek NSS ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000 - 62, č. 225/2004 Sb. NSS, považovat za nepřiměřenou. Žalovaný dále k majetkovým poměrům žalobce uvedl, že žalobce současně podniká v několika provozovnách, měl příjem z nelegálně provozovaných hazardních her v podobě tzv. nájemného a je vlastníkem nemovitosti a automobilu. Rozhodnutí Celního úřadu pro Karlovarský kraj ze dne 3. 7. 2019, č. j. 1057-15/2019-540000-12, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 000 Kč, nepovažoval žalovaný za relevantní, jelikož předmětné rozhodnutí dosud nenabylo právní moci.

V. Posouzení věci soudem

18. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách „[h]azardní hra se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.“
19. Z citovaného ustanovení vyplývá, že mezi definiční znaky hazardní hry patří:
 - a) prvek sázky vložené sázejícím,
 - b) prvek nezaručené návratnosti vložené sázky, a
 - c) prvek náhody nebo neznámé okolnosti, který rozhoduje o výhře nebo prohře.
20. Mezi účastníky není sporu o tom, že bez vložení sázky (vkladu) nelze soutěže Jewel a HP zahájit. Tato skutečnost ostatně jednoznačně vyplývá z celním úřadem pořízených audiovizuálních záznamů zkušební hry na předmětných technických zařízeních (viz výše body 8 a 9 tohoto rozsudku).
21. Sporná je mezi účastníky otázka nezaručené návratnosti vložené sázky a prvku náhody nebo neznámé okolnosti, která rozhoduje o výhře nebo prohře.
22. Soud úvodem poznamenává, že povahou soutěží Jewel a HP jako hazardních her ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. rozsudky Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 12. 5. 2021, č. j. 52 Af 38/2020 - 138, Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 18. 5. 2021, č. j. 65 Af 35/2019 - 107, a Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2021, č. j. 54 Af 45/2019 - 59, a ze dne 12. 8. 2021, č. j. 51 Af 6/2020 - 45). V posuzované věci soud neshledal žádný důvod, aby se od nosných závěrů uvedených v těchto rozsudcích odchýlil.
23. Nutno rovněž podotknout, že ačkoliv je podaná žaloba poměrně obsáhlá, žalobce v ní ve vztahu k povaze předmětných soutěží v zásadě pouze opakuje argumentaci obsaženou ve vyjádření ze dne 2. 4. 2019 a v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, aniž by podrobněji reagoval na to, jak se s ní orgány celní správy vypořádaly (viz str. 16–24 prvostupňového rozhodnutí a str. 5–12 napadeného rozhodnutí). Není přitom úlohou soudu, aby opakovaně vysvětloval důvody, pro které byla argumentace žalobce shledána lichou, mylnou a vyvrácenou, pokud závěry správních orgánů v tomto směru obstojí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013 - 128, bod 16). Ztotožní-li se proto soud při posouzení žalobních námitek se závěry orgánů celní správy, bude na ně pouze odkazovat, případně je stručně zrekapituluje. Soud považuje za nadbytečné obsáhle popisovat pravidla posuzovaných soutěží, která sama o sobě nejsou mezi účastníky sporná, a proto lze v tomto směru odkázat na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (viz jeho str. 8–10 a 15 ve vztahu k soutěži Jewel a str. 11–12 a 15–16 ve vztahu k soutěži HP).
24. Pokud jde o posouzení prvku náhody nebo neznámé okolnosti, který rozhoduje o výhře nebo prohře, je podstatné, jaký je průběh hry z pohledu hráče a jak se technická zařízení projevují „navenek“ (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018 - 32, bod 22, a ze dne 14. 11. 2019, č. j. 10 As 171/2018 - 55, bod 17). Nerozhodná je naproti tomu otázka, jakým softwarem jsou technická zařízení vybavena a jak tento software funguje. Orgány celní správy proto nepochybily, pokud se blíže nezabývaly znaleckým posudkem ze dne 10. 4. 2019, jehož úkolem bylo pouze zhodnocení softwaru soutěže HP (tedy technické stránky věci), nikoliv posouzení prvku náhody v průběhu hry z pohledu soutěžícího. Skutková zjištění znalce totiž nebyla ze své podstaty způsobilá potvrdit

žalobcovo tvrzení o absenci prvku náhody ve hře ani vyvrátit závěr orgánů celní správy o nahodilosti výhry či prohry z pohledu hráče. V tomto směru zcela ob stojí (jakkoli stručná) argumentace na str. 24 až 25 prvostupňového rozhodnutí odůvodňující neprovedení předmětného důkazu. Dle soudu je znalecký posudek ze dne 10. 4. 2019 skutečně důkazním prostředkem, jenž ve vztahu k otázce prvku náhody nedisponuje vypovídací potenci, a proto jeho neakceptování ze strany orgánů celní správy zcela dostojí kritériím nálezu Ústavního soudu ze dne 8. 12. 2009, sp. zn. I. ÚS 118/09.

25. Důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách k prvku náhody nebo neznámé okolnosti uvádí: *„Prvek náhody nebo neznámé okolnosti musí být u hazardní hry zastoupen výlučně nebo zčásti, kdy se tak na výhře nebo prohře mohou podílet v určité míře i jiné okolnosti, jež má sázející možnost prostřednictvím své osoby ovlivnit. Náhoda nemusí být v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu, ale její podíl musí mít určitou váhu (není zanedbatelný) a musí ovlivňovat výsledek hry. Účelem tohoto zákona je ochrana sázejícího, a proto je nutno prvek náhody (tedy jeho míru zastoupení) vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče). Z hlediska toho, jaký podíl na naději potencionální výhry mají náhodné procesy na straně jedné a znalosti nebo dovednosti sázejícího na straně druhé, rozlišujeme: hry založené na náhodném procesu, hry založené na náhodném procesu ovlivněném znalostmi či dovednostmi a hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti. Předmětem úpravy jsou tak i hazardní hry, které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Úprava obsažená v tomto zákoně tak nedopadá na čistě vědomostní a znalostní hry, u nichž se na jejich výsledku jakkoliv nepodílí prvek náhody“* (zvýraznění doplněno soudem). Z uvedeného vyplývá, že výsledek hazardní hry nemusí záviset výlučně, a dokonce ani z převažující části na náhodě. Postačí, pokud je prvek náhody ve hře přítomný v nikoliv zanedbatelné míře např. v kombinaci s prvkem závislejícím na vůli a schopnostech (znalostech či dovednostech) hráče.
26. Žalobci lze dát za pravdu pouze potud, že pro posuzovanou věc nejsou zcela přílehlavé závěry rozsudku NSS ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018 - 32, v tom směru, že prvek náhody u kvízomatů (tj. technických zařízení typu vědomostní kvíz) spočívá v přidělování hodnot jednotlivým otázkám, kdy i přes správnou odpověď na položenou otázku může dojít k prohře, neboť přidělená hodnota otázky může být nižší než sázka na tuto otázku. V posuzované věci ovšem orgány celní správy identifikovaly prvek náhody v poněkud odlišném principu hry (viz bod 27 tohoto rozsudku). Soud připouští, že na rozdíl od starších typů kvízomatů s jiným typem softwaru, jichž se týkal právě odkazovaný rozsudek NSS, vypadají soutěže Jewel a HP velmi lákavě, jelikož po vyčerpání kreditu je součet všech bodů (1 bod = 1 Kč vkladu) uložených v bankách vyšší, než je počáteční vklad hráče. Pouhá skutečnost, že bodová hodnota otázky je vždy nejméně o 10 % vyšší než hodnota vkladu (resp. o 20 % vyšší v případě vkladu 5 Kč) ovšem nevylučuje přítomnost prvku náhody rozhodujícího o výhře nebo prohře. Podstatný je totiž v tomto ohledu způsob, jakým jsou body v průběhu hry přidělovány do jednotlivých banků, v kombinaci se systémem fungování těchto banků (v případě soutěže Jewel jde o „těžký“ Jewels bank a banky úkolů, resp. o „lehký“ Bank a banku otázek; v případě soutěže HP jde o „těžký“ bank dovedností a banku dovedností, resp. „lehký“ bank otázek a banku soutěže, blíže viz str. 15 prvostupňového rozhodnutí). Zatímco body uložené v „těžkém“ banku jsou pro hráče prakticky nedobytné, jelikož získání kreditu je podmíněno mnoha koly náročných úkolů (jedná se o analogii prohry u klasického herního automatu), body uložené v „lehkém“ banku lze přeměnit na kredit složením 4 nebo 6 dílků jednoduchého obrázku, který je nadto hráči předem ukázán, což lze považovat za úkol natolik triviální, že

dovednostní prvek je při jeho splnění zcela zanedbatelný (jedná se o analogii výhry u klasického herního automatu). Pro hráče je tak zcela bez významu, převyšuje-li souhrnný počet bodů nashromážděných v těžkém a lehkém banku hodnotu jeho původního vkladu, pokud mu herní systém fakticky neumožňuje přeměnit jejich (zpravidla podstatnou) část zpět na kredit.

27. Shodně s orgány celní správy spatřuje soud prvek náhody u obou soutěží v generování tzv. bonusových otázek, které mají podstatně vyšší hodnotu oproti vkladu do soutěžního kola. Právě četnost a hodnota těchto otázek je totiž pro soutěžícího předem neznámou okolností, která v konečném důsledku rozhoduje o výhře nebo prohře. Nadto nelze pominout, že podstatná část běžných i bonusových otázek cílí na skutečnosti běžně neznámé a odborně velmi specificky zaměřené, čili z hlediska obtížnosti jde v podstatě o otázky zcela tipovací. Otázky tipovacího charakteru v kombinaci s mechanismem fungování jednotlivých banků a způsobem přeměny v nich uložených bodů na kredit přitom vedou soutěžícího k pasivnímu způsobu hry (ignorování otázek), jako je tomu u běžných herních automatů. Takový způsob hry ostatně předvídají i pravidla obou soutěží (viz bod 13 tohoto rozsudku). Nutno zdůraznit, že body získané ignorováním (přeskočením) bonusových otázek v obou soutěžích míří do lehkých banků, které lze následně snadno přeměnit zpět na kredit. Naproti tomu body získané ignorováním běžných otázek putují (v případě soutěže Jewel převážně, u soutěže HP výlučně) do prakticky nedobytných těžkých banků. To znamená, že generování bonusové otázky pro hráče fakticky znamená výhru, zatímco generování běžné otázky znamená prohru. Očekávání příchodu bonusových otázek, jejichž četnost a hodnota je z pohledu soutěžícího náhodná, tak vede hráče stejně jako u běžných herních automatů pouze k opakovanému (zcela nevědomostnímu a nedovednostnímu) mačkání tlačítka „Start“. Soud proto nemá pochyb o tom, že cílem posuzovaných her není ocenit znalosti a dovednosti hráčů, ale pouze sofistikovanějším mechanismem hry než u starších typů kvízomatů zastřít skutečnost, že se jedná o hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 a 2 písm. e) zákona o hazardních hrách, a účelově tak obcházet regulaci provozování hazardních her.
28. Soud připouští, že obě soutěže umožňují i aktivní způsob hry spočívající v zodpovídání jednotlivých otázek a plnění dovednostních úkolů. Na rozdíl od starších typů kvízomatů lze takovým postupem teoreticky dosáhnout výhry, i pokud by žádná bonusová otázka nepřišla. S ohledem na nepříznivý poměr výše potenciální výhry k potenciální prohře (1:10, při sázce 5 Kč 1:5) a tipovací charakter podstatné části otázek je však aktivní způsob hry pro soutěžící velmi neatraktivní, a proto lze důvodně předpokládat, že běžný hráč bude veškeré otázky a úkoly ignorovat a pouze pasivně očekávat příchod bonusové otázky. Nelze proto orgánům celní správy vytýkat, že při zkušebních hrách (kontrolním nákupu) volily právě pasivní způsob hry, pokud se takový postup jeví z pohledu běžného hráče vzhledem k nastavení herního mechanismu obou soutěží jako „nejvýhodnější“.
29. Soud se ztotožňuje se závěrem orgánů celní správy rovněž v tom, že prvek náhody spočívající v generování bonusových otázek nevylučuje ani možnost soutěžícího seznámit se s bodovou hodnotou bezprostředně přicházející otázky (u soutěže HP se tato informace zobrazuje automaticky, u soutěže Jewel po stisknutí tlačítka „Info“). Možnost nahlédnout hodnotu další otázky totiž nemění nic na tom, že četnost a hodnota bonusových otázek je vytvářena zcela náhodně, bez jakékoliv možnosti ovlivnění ze strany hráče. Co je však podstatné: Hráči je odhalena bodová hodnota pouze nejbližší následující otázky, nikoliv všech následujících otázek (což ani není možné, protože obě soutěže lze hrát

donekonečna). Pro hráče tudíž nemá informace o hodnotě další otázky v zásadě žádný význam, jelikož nijak neosvětluje okolnosti v soutěžích neznámé. Pravou podstatou této funkcionality je tak spíše motivovat soutěžícího k další hře, je-li bezprostředně přicházející otázka bonusová. Nelze proto předpokládat, že by hráč pouze na základě informace o hodnotě přicházející otázky soutěž ukončil. Za zcela zavádějící považuje soud argumentaci žalobce, že „[j]estliže má tedy před každým kolem soutěžící [informaci o hodnotě další otázky], pak při úrovni českého školství rozhodně nelze říci, že soutěžící neví, jaký bude proběh soutěže.“ Hráč totiž ve skutečnosti nemá náhled na soutěž jako celek, a proto nemůže kvalifikovaně odhadnout její výsledek.

30. Soud neshledal důvodnou ani žalobní námitku, že u soutěže Jewel není splněn prvek nezaručené návratnosti vložené sázky, jelikož soutěžící má v případě úplné prohry k dispozici navíc tzv. otázku poslední záchrany, jejímž zodpovězením lze získat zpět 105 % původního vkladu. Orgány celní správy vycházely ze správné úvahy, že tzv. otázka poslední záchrany není pro posouzení povahy hry Jewel podstatná, jelikož hazardní prvek spočívá již v první nepominutelné fázi hry, která předchází druhé fázi vyzývající k zodpovězení jedné otázky (tzv. otázky poslední záchrany). K jejímu zodpovězení se totiž hráč dostane až v případě, kdy nemá dostatečný kredit pro další hraní první fáze hry. V zásadě se tak jedná pouze o způsob, jak hráče vrátit „na poslední chvíli“ zpět do první fáze hry, jejíž výsledek závisí na neznámé okolnosti. Soud se ztotožňuje rovněž se závěrem žalovaného, že hráči se hazardních her neúčastní z důvodu, aby svůj vklad rozmnožili o relativně zanedbatelnou částku. Nelze proto předpokládat, že by správným zodpovězením tzv. otázky poslední záchrany došlo k ukončení hry a výběru výhry. Samotná existence tzv. otázky poslední záchrany navíc negarantuje návratnost vložené sázky, protože při jejím chybném zodpovězení může hráč celý svůj vklad prohrát. Nadto lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 27. 4. 2020, č. j. 1 As 429/2019 - 22, podle kterého mechanismus tzv. otázky poslední záchrany „láká hráče k utracení všech vložených prostředků, neboť pouze za této situace se jim s jistotou otevírá šance na jejich vrácení v plné míře, navíc navýšené o 5 %. Zjistí-li hráč, že v první (základní) hře valnou část vložených prostředků již prohrál (z 500 Kč mu zbývá např. 300 Kč), bude pro něj zjevně lákavější prohrát vše a pokusit se o získání všech prostředků navýšených o 5 % zpět (tedy 525 Kč), než si nechat vyplatit zbývající část vložených prostředků (300 Kč). Tím jsou hráči podněcováni ke ztrátě většího množství finančních prostředků, neboť namísto původní nižší ztráty (v uváděném příkladu ve výši 200 Kč), může hráč, vedený vidinou ‚otázky poslední záchrany‘, přijít o veškeré vložené prostředky.“

31. Nad rámec nutného odůvodnění soud podotýká, že vzhledem ke stanovenému časovému limitu, množství nabízených možných odpovědí (hráč volí v časovém limitu 10 vteřin mezi 10 odpověďmi) a absenci nápovědy má tzv. otázka poslední záchrany bez ohledu na obtížnost pokládaných otázek převážně tipovací, nikoliv vědomostní charakter (srov. rozsudky NSS ze dne 27. 4. 2020, č. j. 1 As 429/2019 - 22, bod 42, a ze dne 20. 11. 2020, č. j. 5 As 379/2019 - 51, bod 47). Čas 10 vteřin představuje totiž velmi krátký časový limit, neboť jen samotné přečtení otázek zabere hráči v průměru 8 až 9 vteřin, tudíž i při znalosti správné odpovědi zbývají hráči řádově jen 1-2 vteřiny k jejímu nalezení mezi nabízenými možnostmi. Uvedené jen potvrzuje, že úspěšné zodpovězení otázky poslední záchrany je opět spíše otázkou tipování a prvek náhody hraje i zde dominantní roli. Proto je zcela lichá argumentace žalobce, že databáze otázek poslední záchrany zahrnuje i méně náročné otázky (např. kdy skončila druhá světová válka, kdo režíroval film Pulp Fiction nebo z čeho je postaveno termitiště).
32. Soud pro nadbytečnost neprovedl žalobcem navrhovaný důkaz videozáznamem z kontrolních nákupů ve věci vedené Celním úřadem pro Zlínský kraj pod sp. zn. 41369/2018-640000-61, jelikož koncepce tzv. otázky poslední záchrany nebyla mezi účastníky sporná.
33. Pokud jde o žalobní námitku, že grafické pozadí válců a symbolů je pouhým doplněním vizualizace soutěží, která nemá žádný vliv na výši výhry, soud konstatuje, že orgány celní správy tuto skutečnost nijak nepopíraly (viz str. 22 prvostupňového rozhodnutí a str. 6 a 8 napadeného rozhodnutí). Soud zároveň neshledal, že by závěry orgánů celní správy byly v tomto ohledu v jakémkoliv rozporu, jak tvrdí žalobce. Žalovaný pouze podotknul, že grafické pozadí hry (točící se obrázkové válce či prýstící popcorn) doprovázené příslušnými zvukovými efekty navozuje v hráči dojem účasti na klasické válcové hře, což nijak nevylučuje možnost hrát předmětné soutěže i bez „válcové“ nebo „popcornové“ vizualizace. Podstatná je v posuzované věci skutečnost, že předmětné soutěže byly provozovány prostřednictvím funkčně nedělitelných a programově řízených technických zařízení přímo obsluhovaných sázejícím (srov. § 42 odst. 1 a 3 zákona o hazardních hrách). Je přitom zcela bezvýznamné, zda se jednalo o „válcový“ nebo jiný druh hry, jelikož výčet technických her v § 42 odst. 1 větě druhé zákona o hazardních hrách je pouze demonstrativní (příkladný).
34. Neobstojí ani argumentace žalobce, že u předmětných soutěží chybí přednastavený výherní limit 75 – 100 %, a proto se nejedná o technické hry. Výherním podílem se rozumí statistická hodnota průměru podílu výše výher k výši vložených sázek zjištěná na souboru nejméně 100 000 her (srov. § 51 odst. 2 zákona o hazardních hrách). Nejedná se tak o definiční znak technické hry, jak se zřejmě mylně domnívá žalobce, ale pouze o jednu z podmínek nutných pro její povolení. Skutečnost, že výherní podíl nebyl u soutěží Jewel a HP uveden, tudíž svědčí toliko o tom, že by tyto soutěže nemohly být příslušnými správními orgány povoleny, nikoliv o tom, že by je nebylo možné považovat za technickou hru ve smyslu § 42 odst. 1 a 3 zákona o hazardních hrách.
35. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že soutěže Jewel a HP naplňují znaky hazardních her ve smyslu § 3 odst. 1 a odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách.
36. Soud se dále zabýval namítanou nezákonností výše uložené pokuty, která podle žalobce spočívá v její likvidační povaze a nepřiměřenosti okolnostem daného případu.

37. Podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách lze za přestupek podle § 123 odst. 1 písm. b) uložit pokutu do 50 000 000 Kč.
38. Z ustálené judikatury NSS vyplývá, že k žalobní námitce soud při posuzování zákonnosti uložené sankce přezkoumá pouze to, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jsou jeho úvahy o výši pokuty v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil nebo zda uložená pokuta není likvidační (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133, č. 2092/2010 Sb. NSS, nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02, a ze dne 9. 3. 2004, sp. zn. Pl. ÚS 38/02).
39. V posuzované věci byla žalobci uložena pokuta ve výši 300 000 Kč, což orgány celní správy odůvodnily zejména závažností spáchaných přestupků (zejména významem zákonem chráněného zájmu na regulaci hazardních her, jímž se předchází sociálně-patologickým jevům, jako je gamblerství a zvýšená rozvodovost, kriminalita a sebevraždnost). Orgány celní správy neshledaly, že by tato pokuta mohla mít pro žalobce likvidační důsledky, přičemž zdůraznily, že nelegálně provozovaná technická zařízení generovala žalobci zisk ve formě tzv. nájemného (šest technických zařízení nejméně po dobu pěti měsíců a čtyři technická zařízení po dobu měsíce a půl). Orgány celní správy při určení výměry správního trestu dále přihlédly k žalobcovým příjmům za rok 2018 a skutečnosti, že žalobce vlastnil nemovitost, ve které byla provozována restaurace.
40. Soud shledává takovou úvahu orgánů celní správy o výši uložené pokuty racionální, ucelenou a v souladu se zásadami logiky. Pokuta byla žalobci uložena při spodní hranici zákonné trestní sazby (ve výši 0,6 % zákonného rozpětí), tudíž nelze dospět k závěru, že by orgány celní správy vybočily z mezí správního uvážení nebo jej zneužily. Žalobce pouze v obecné rovině argumentoval likvidačním účinkem uložené pokuty s tím, že její výše odpovídá přibližně jeho ročnímu příjmu. Tato skutečnost ovšem není pro závěr o likvidačním charakteru uložené pokuty sama o sobě dostačující. Soud zdůrazňuje, že bylo především povinností žalobce, aby svá tvrzení o likvidačních důsledcích pokuty dostatečně specifikoval a opřel o konkrétní podklady (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133, č. 2092/2010 Sb. NSS, bod 37, a dále rozsudky NSS ze dne 29. 8. 2017, č. j. 9 As 198/2016 - 39, bod 26, či ze dne 30. 8. 2016, č. j. 5 As 218/2015 - 44). Žalobce tak ovšem v průběhu správního ani soudního řízení neučinil, přestože mu v tom zjevně nic nebránilo. Vzhledem k tomu lze akceptovat úvahu orgánů celní správy, že žalobci plynul z několikaměsíčního nepovoleného provozování hazardních her neoprávněný zisk ve formě „nájemného“, a proto pro něj nemohla být uložena pokuta zjevně likvidační. Právě uvedené však nemění nic na tom, že k odčerpání finančních prostředků získaných spáchaním přestupku slouží primárně správní trest propadnutí věci, případně ochranné opatření zabránění věci [srov. § 48 odst. 1 písm. b) a § 53 zákona o odpovědnosti za přestupky], nikoliv správní trest pokuty. Orgánům celní správy nelze rovněž vytýkat, že při posuzování majetkových poměrů žalobce nezohlednily jeho povinnost splácet měsíčně hypoteční úvěr částkou 13 764 Kč, jelikož žalobce tuto skutečnost v průběhu správního řízení nenamítal a hypoteční smlouvu spolu s výpisem ze svého účtu přiložil až v rámci soudního řízení k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Ze stejného důvodu nelze orgánům celní správy vytýkat, že se ve svých rozhodnutích podrobněji nezabývaly tím, že žalobcova nemovitost byla zatížena smluvním zástavním právem, jakkoliv je tento údaj patrný z podkladů založených ve správním spisu. Soud naproti tomu považuje za podstatné zjištění celního úřadu, že

v žalobcově nemovitosti byla provozována restaurace, z čehož lze usuzovat, že tato nemovitost nesloužila k uspokojení žalobcovy bytové potřeby. Soud proto uzavírá, že orgány celní správy při udělení pokuty nevybočily ze zákonných mezí a svá rozhodnutí řádně odůvodnily. Rozhodnutí o výši pokuty proto z hlediska zákonnosti ob stojí.

41. Soud se dále zabýval žalobcovým návrhem na snížení (moderaci) uložené pokuty podle § 65 odst. 3 s. ř. s.
42. Upuštění od trestu nebo jeho snížení v mezích zákonem dovolených může soud v souladu s § 78 odst. 2 s. ř. s. rozhodnout pouze tehdy, byl-li trest uložen ve *zjevně nepřiměřené* výši (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012 - 36, č. 2671/2012 Sb. NSS, bod 26), k čemuž ale v nyní posuzované věci nedošlo. Smyslem a účelem moderace není hledání ideální výše sankce soudem namísto správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012 - 23, č. 2672/2012 Sb. NSS). Žalobci byla uložena pokuta při spodní hranici zákonné trestní sazby (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000 - 62, č. 225/2004 Sb. NSS). Orgány celní správy zohlednily veškerá kritéria, která byla podle § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky významná pro určení výměry pokuty, přičemž žalobce ani netvrdil, že by se pro něj stal správní trest zjevně nepřiměřeným po vydání napadeného rozhodnutí např. v důsledku podstatné změny jeho osobních a majetkových poměrů. Soud přitom s přihlédnutím k okolnostem daného případu nepovažuje uloženou pokutu za nepřiměřenou, a tím méně za *zjevně nepřiměřenou*. Žalobce se dopustil jednání, které pro jeho závažnost je namísto citelně potrestat, přičemž trest jen mírně převyšující dosažený výnos z trestného jednání, jenž nadto nebyl žalobci ani zabaven (vyjma podílu z částek nacházejících se ve dnech kontroly ve výherních zařízeních), není nijak nespravedlivý či neúnosný, naopak je až překvapivě mírný, obzvláště v situaci, kdy žalobce svůj postoj k věci projevil tím, že záhy po zásahu celních orgánů v červnu 2018 svou nelegální činnosti obratem obnovil. Vzhledem k tomu nepřicházelo v úvahu, že by soud žalobcově návrhu na moderaci uloženého trestu vyhověl.

VI. Závěr a náklady řízení

43. S ohledem na výše uvedené soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok I) a současně podle § 78 odst. 2 s. ř. s. zamítl i návrh žalobce na moderaci uložené pokuty (výrok II).
44. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok III).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. listopadu 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu